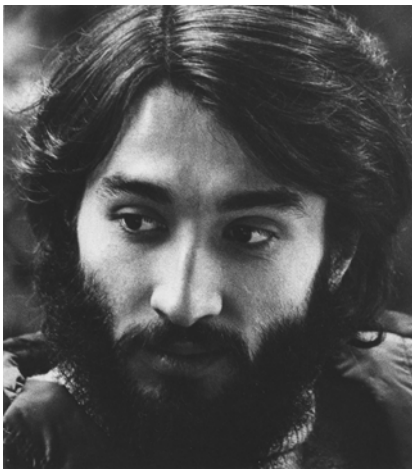

Joan-Ramon Colomines-Company

Construint la biografia de Joan-Ramon Colomines-Company, actualment director de la revista universitària LO CAMPUS i del diari digital LO CAMPUS DIARI. Estem buscant més informació per enriquir i referenciar millor el text, i busquem la més àmplia col·laboració.

JR Colomines-Company, 1976
Fotografia de Pere Formiguera

JR Colomines-Company, 2009
Fotografia de Jordi V. Pou

Martí Parellada
parelladamarti@gmail.com
Taller sobre la Memòria Història
de l'independentisme català
Universitat de Lleida

Joan-Ramon Colomines-Companys

Joan-Ramon Colomines-Companys (2009). Fotògraf: Jordi V. Pou.

Joan-Ramon Colomines-Companys (Barcelona, 4 de gener de 1951) és políticòleg, periodista i editor de premsa universitària, com també consultor en comunicació institucional. Un històric de l'independentisme català,^[1] de la lluita unitària antifranquista i un defensor de l'occitanisme en la seva variant aranesea.

És fill del doctor Joan Colomines i Puig i de Margarida Companys Parellada, infermera. I germà gran de Jordi (advocat), Lluís (consultor i empresari) i Agustí (historiador). Té un fill: Marc.^[2]

Joan-Ramon Colomines-Companys, després d'un breu pas per una escola de monges, va aprendre a llegir a l'Escola Nausica de Barcelona de la mestra Maria Batlle, va anar a l'Institut Ausiàs March de Barcelona i va començar els estudis de medicina a la nova Facultat de Medicina de l'Hospital de Sant Pau de la qual també era la nova Universitat Autònoma de Barcelona. La lluita antifranquisme va tallar aquests estudis superiors de medicina.^[3]

1 Biografia

Políticament Colomines-Companys es va iniciar a l'agitació política antifranquista i a la militància organitzada de molt jove. Ja a l'Institut d'ensenyament mitjà va confeccionar la primera octaveta a favor de la llengua catalana ens els estudis. L'any 1968, als 17 anys, coincidint amb la primera escissió al Front Nacional de Catalunya (FNC) –el partit històric de l'independentisme català– de la que se'n formaria al PSAN, Colomines-Companys va començar la seva militància organitzada, primer amb una col·laboració externa i un any després com a militant, sempre de la mà del seu pare,^[4] fins arribat a treballar com a militant alliberat o sigui cobrant del partit (1972), ocupant diverses feines clandestines en especial la responsabilitat de l'òrgan central del FNC la revista “Ara”, en la seva segona època de la publicació. També fou *de facto* Secretari General del FNC, (quan el seu pare va deixar el partit, 1973) al costat de l'històric militant Joan Cornudella que també exercia *de facto* com a President del FNC. (Diem “de facto” perquè formalment al FNC no hi havia càrrecs assignats).^[5]

Joan-Ramon Colomines-Companys al FNC, al Front com l'anomenaven col·loquialment a l'època, va tenir una intensa militància independentista i antifranquista. Conjugant el crear organització i discurs ideològic amb agitació directa i amb la lluita unitària antifranquista.^[6]

Com a **organització** va crear el Bloc Català d'Estudiants branca estudiantil del Front i va rejuvenir i modernitzar l'estructura del partit FNC. Com **discurs ideològic** va participar a canviar i modernitzar la proposta independentista al costat d'un discurs de socialisme democràtic, tot això sota l'aportació intel·lectual de Joan Cornudella i Barberà, que com diu Colomines-Companys: “...l'autèntic renovador de l'independentisme modern, junt amb el meu pare”.^[7]

Com a **agitador** va participar en múltiples i variades accions propagandistes i es va especialitzar en la captació de militants realitzant tota mena de xerrades clandestines arreu del País, molt especialment a les Terres de Lleida.^[8] Una acció que s'ha fet cèlebre és haver posat l'onze de setembre de 1971 uns altaveus que donaven al carrer des de l'Hotel Duval de Barcelona, just al lloc on estava convocada la manifestació reivindicativa de la Diada, llavors clandestina. Els altaveus va fer sonar una proclama i l'himne de Catalunya. Les persones que sobre el terreny varen fer l'acció foren Àlvar Valls i Joan-Ramon Colomines-Companys.^[9]

Un fragment d'una fotografia de Manel Armengol del jove Joan-Ramon Colomines-Companys durant el comiat a Josep Pallach, (1977).

Com a participant de la lluita unitària antifranquista va participar o a nivell personal o com a representant del Front en les diferents estructures unitàries antifranquistes tant nacionals, com sectorials, com les coordinades a nivell de Països Catalans.^[10]

De ben jove el Dr. Colomines, el seu pare, el va portar a tota mena d'actes patriòtics i reivindicatius. I n'hi ha dos que van marcar al jove Joan-Ramon que hi va participar com assistent, fent-se sentir fent crits reivindicatius: la protesta a les escales del Bisbat de Barcelona per la repressió als capellans per part de la policia quan protestaven per les tortures (1966) i els anomenats "Fets del Palau" al Palau de la Música de Barcelona (1960).^[11]

Colomines-Companys a nivell unitari durant el franquisme va ser assistir o va ser-ne representat de partit a :

Foto de família del Consell de Forces Polítiques de Catalunya. Colomines-Companys és a la segona fila entre Joan Cornudella i Josep Pallach.(1976).

la Taula Rodona (1966-1973), a la Comissió d'Amnistia (1969), a la Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya (1969-1975), a l'Assemblea de Catalunya (1971-1977)^[12] i al Consell de Forces Polítiques de Catalunya (1975-1977). I d'altres esdeveniments organitzatius, com l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals Catalans tancats a Montserrat pel Judici de Burgos (1970).^[13]

En aquests organismes unitaris va desenvolupar una intensa activitat, patint algun sotrac com l'haver sigut detingut amb els anomenats els "113 de l'Assemblea de Catalunya" (1973), que a més s'hi va afegir una multa que per no voler-la pagar, va tenir a Colomines-Companys en una estada llarga a la presó Model de Barcelona, sent-ne un dels últims detinguts en sortir per aquest episodi.^[14] Junt amb quasi tota la seva família diverses vegades va visitar les comissaries franquistes.^[15]

En la transició democràtica, el 15 de febrer de 1976, Joan-Ramon Colomines-Companys al costat de Joan Culleré i Joan Cornudella van organitzar i participar en el primer míting-conferència en obert i tolerat a Catalunya a la Sala de la Cooperativa Agrícola "Els Pagesos" de Lleida. Fou un acte del Front titulat "Les llibertats Catalanes", amb un discurs clarament independentista però amb molt de contingut democràtic i unitari, com corresponia pel moment i pel públic de la sala que fou molt transversal i entusiasta.^[16]

L'octubre de 1976 coincidint amb el revifament d'una secció armada provinent de diverses organitzacions independentistes, inclosa el Front, Joan-Ramon Colomines-Companys va deixar de ser militant del Front Nacional de Catalunya.^[17]

El 1976 com independent Joan-Ramon Colomines-Companys va participar al Congrés Constituent del Partit Socialista de Catalunya- Congrés (PSC) en el que confluen diverses forces polítiques i que en fou l'origen del PSC actual. En aquest Congrés Colomines-Companys va fer dues propostes polítiques que van tenir dos resultats diferents: Va proposar que el PSC aproves fer costat al

Primer míting en obert i tolerat a Catalunya a la Cooperativa Agrícola "Els Pagesos" de Lleida (15 de febrer de 1976). Joan Cornudella (al centre), Joan Culleré (a l'esquerra) i Joan-Ramon Colomines-Companys.

dret de l'autodeterminació de Catalunya, proposta que fou aprovada pel Plenari en contra del relator contrari que era Josep Andreu Abelló que dirigia una facció ERC que hi participava, i l'altra proposta fou que el PSC aproves la defensa d'una Confederació de les nacions de l'Estat espanyol i aquesta proposta fou rebutjada, sent-ne el relator contrari Isidre Moles que representava Convergència Socialista.^[18]

Quan el PSC és va incorporar a la disciplina del PSOE (1977), Colomines-Companys va deixar el partit i es va involucrar al grup "Esquerra Nacional" que liderava el Dr. Jordi Gil i que com a grup va tenir una curta durada.^[19]

L'any 1977 Colomines-Companys és va involucrar a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) de la mà de Josep Maria Culleré i Miquel Sellarès.^[20] Un trio independentista i que fou el primer independentisme de CDC. Són recordats tres articles d'aquests tres patriotes publicats simultàniament a tres diaris de Barcelona. Colomines ho va fer a La Vanguardia. Colomines-Companys va militar a CDC des de 1977 a 1990.^[21]

1.1 Estudis reglats i de reciclatge

L'any 1977 hi havia les convocades les primeres eleccions democràtiques espanyoles i comentat pels directius del moment de CDC com Colomines-Companys quedaria de candidat, aquest va fer una demanda insòlita pels interlocutors i fou que l'ajudessin a fer una carrera universitària de Ciència política a Anglaterra. Això va significar marxar 4 anys de Catalunya.^{[22][23]}

Llavors Colomines-Companys va participar com a copywriter de la primera campanya electoral de CDC entrant a treballar a l'Agència de Publicitat Dayax de Barcelona del publicista Puig Dòria. I fou aquest empresari Eveli Puig Dòria, directament primer i posteriorment després a través de la Fundació Jaume Bofill, qui va pagar la carrera universitària de Colomines-Companys. Tam-

bé Miquel Roca Junyent i Jordi Pujol, amb gestions a l'administració governamental espanyola o a cop de talonari personal, varen ajudar a "l'estudiant Colomines".^[24]

Del 1977 a 1981 Colomines-Companys va estudiar la Llicenciatura universitària de Govern -BA (Hons) Government- a la School of Social Science. de la University of Essex situada a la població de Colchester d'Anglaterra. És va especialitzar en Comunicació institucional i Màrqueting internacional. Se li va autoritzar un itinerari curricular amb assignatures a la carta i va seguir assignatures noves *ad hoc* sobre nacionalisme escocès i nacionalisme gal·les.^[25]

Cursats en altres moments: en Joan-Ramon Colomines-Companys té també com estudis reglats un Màster d'especialista universitari en neurociències [MSc Neuroscience and Mental Health], (2003-2004), de l'Institut de Neurociències i Salut Mental de Barcelona / Universitat Oberta de Catalunya.^[26]

I com estudis acadèmics no reglats tant de recerca, de reciclatge o executius té cursats estudis de metodologia de doctorat a la London School of Economics and Political Science (LSE).^[27] Va fer de "Visiting doctoral researcher Student" (2003) al Department of Political and Social Sciences de la The European University Institute a Florència. Va cursar estudis de "Metodologia i disseny de investigació" a l'antiga Blanquerna-Facultat de psicologia i pedagogia de la Universitat Ramon Llull (1992-1995). Com també va seguir el "Service Marketing". Executive Programme. ESADE (1989). Actualment (2016) a la Facultat de Medicina de la Universitat de Lleida realitza oficialment el Grau de Medicina amb l'objectiu de fer recerca en Educació Mèdica.^[28]

1.2 Treballant a la Generalitat de Catalunya

Entre els anys 1982 i 1990 Joan-Ramon Colomines-Companys va treballar a la Generalitat de Catalunya en diversos llocs i feines. Les més rellevants: com a coordinador de promocions a l'exterior en el Departament de Comerç i Turisme, compartint despatx i complicitats polítiques amb Artur Mas, el que molt després seria President de la Generalitat de Catalunya. I com a cap de Gabinet del Conseller de Sanitat, Dr. Josep Laporte.^[29]

1.3 La Crida la Solidaritat i l'enfrontament amb el Pujolisme

Sent militant de CDC, Colomines-Companys també formava part activa de la Crida a la Solidaritat. I, en plena campanya de llançament del partit Reformista de Miquel Roca Junyent, Joan-Ramon fou detingut en una acció de protesta de la Crida per catalanitzar els rètols a l'Estació de Sants (1985).^[30] Però l'autèntic rebombori fou el que va provocar en Joan-Ramon Colomines-Companys en un

Consell Nacional de CDC quan en un intervenció va demanar al president Pujol (que hi era) "... que deixes de fer-nos combregat amb rodes de molí i que no justifiques el que era injustificable, que era haver anomenar com a director de TV3 a un gàngster, que estava fent xantatge al President amb un articles al diari El País sobre Banca Catalana". Aquell fou el final de Colomines, sumat a les discrepàncies de la reivindicació nacional i com diu ell: "... vaig ser el primer represaliat a CDC per part de Pujol per ser independentista i per dir-ho sempre que calia. Ara tot és diferent".^[31]

1.4 Etapa Andorrana

L'itinerari professional de Colomines-Companys ha anat lligat al seu itinerari de recerca i s'ha desplaçat a on ha calgut per realitzar-ho. Va voler estudiar de prop "nacions sense estat" i "nacions independents petites" i se'n va anar a viure a Andorra (1992-1995).

Allí en diferents moments va fer d'assessor en estratègies de màrqueting i disseny de productes editorials, col·laborant externament amb empreses com Premansa (Editors del Diari d'Andorra). O com Audiopress (Editors del Poble Andorrà).

Políticament el més rellevant fou que Colomines va ser nomenat Cap de gabinet del Ministre de Turisme i Esports del Govern d'Andorra que era Xavier Espot Miró.^[32]

En aquesta etapa fou simpatitzant i col·laborador com assessor de l'Agrupació Nacional Democràtica d'Andorra.^[33]

A Andorra va participar en moltes activitats culturals i cíviques amb ONGs i va ser protagonista -voluntàriament i involuntàriament- de moltes polèmiques, que algunes van acabar al jutjat.^[34]

1.5 Professor de Formació Ocupacional

L'etapa viscuda per Colomines com de més utilitat fou la que va realitzar a Cerdanyola del Vallès com a professor de Formació Ocupacional. Fent classe a l'Aula i fent el seguiment fins que l'estudiant, sempre adult, trobava feina.^[35] En concret treballava al "The English Club-Language School, Labour & Business Formation" de Cerdanyola del Vallès.

En aquest període Colomines va fer un apropament al Partit per la independència de Catalunya (PI) que no va reeixir, perquè els seus dirigents varen fer un viratge cap a CDC, el camí a la inversa que havia iniciat Colomines.

Va escriure i publicar el llibre "Cal avui defensar l'independentisme polític que representen públicament Àngel Colom i Pilar Rahola?: reflexions sobre l'itinerari independentista català" (1997), que fou una conferència i una presa de posició pública.

També fou la primera vegada que presentava "Fòrum

Cívic: Patrimoni independentista del Front (FNC)" que volia ser una plataforma per rescatar i divulgar la història del FNC. De fet fou un gir personal de Colomines, perquè mai ha volgut participar en actes de Memòria democràtica.^[36]

1.6 Primera etapa a la Val d'Aran

Seguint l'itinerari de recerca i vital de seguir "nacions petites" decideix anar a la Val d'Aran i prèviament en un dels cursos de Formació Professional de Cerdanyola del Vallès, amb el seu alumnes, dissenya tot el que posteriorment faria a Aran. Que bàsicament serien tres coses: una aula d'estudis, un diari en aranès i una associació.^[37]

El l'aula acadèmica fou el centre d'estudis "VIVÈNCIA ARANESA: Aula Euròpa des Pirenèus". El periòdic "Eth Diari". I l'Associació amb el mateix nom de l'aula.^[38]

La gran novetat fou "Eth Diari", únic diari que ha existit en llengua aranese i en general en occità. "Eth Diari-Huelheton diari d'Aran", es va editar durant nou mesos. En aquest temps se'n publicaren 214 números, 4 dels quals especials (el número zero data d'octubre de 1998 i l'últim número de setembre de 1999).^[39]

Joan-Ramon Colomines-Companys continua avui (2016) sent President de l'Associació VIVÈNCIA ARANESA.^[40]

1.7 Tornant a Londres

Torna a Londres i simultanieja cursos sobre recerca a la London School of Economics and Political Science (LSE), (seria el seu segon període presencial), amb un treball de "Tourist Developer in UK and Ireland" del "Catalan Tourist Board" de Londres. Organisme de la Generalitat de Catalunya.^[41]

Durant aquest període Colomines amb Victor Batallé varen crear "Mobilització Catalanista- MCat" com a plataforma de suport al llavors candidat a President de la Generalitat Artur Mas. D'una manera explícita s'especificava que el suport era per a Mas com a persona i polític i no al partit o coalició. Duran i Lleida va fer tot el possible per silenciar la xarxa cívica de suport i de fet ho va aconseguir.^[42]

Conseqüència d'uns articles del diari El Mundo i de les disputes partidistes al Parlament de Catalunya pel MCat, es va posar en qüestió la feina de Colomines al "Board" de Londres i aquest per demostrar que el treball era professional, va difondre tots els seus treballs d'assessoria realitzats per encàrrec. I per implementar més transparència va començar la publicació del seu blog: Diari Cívic. (Blog que té en actiu des de fa 13 anys).^[43]

1.8 Segona etapa a la Val d'Aran

El més destacat fou la dinamització i enfortiment de l'Associació Vivència Aranesa i l'haver estat anomenat Cap de Comunicació del Conselh Generau d'Aran en el que el Síndic era Carlos Barrera. Lloc que deixa quan hi va haver un canvi de govern aranès.^[44]

1.9 Lleida

La Taula d'un de "Els debats de LO CAMPUS" amb els que llavors eren el Rector de la UdL, Joan Viñas i la Rectora de la UdG Anna M. Geli (al centre de la fotografia). Colomines-Companys, que n'era l'organitzador a la punta a l'esquerra de la fotografia. (UdL / Campus de Cappel / 15-10-2008) Fotògraf: Xavier Goñi.

Aquest període per a Colomines comença a finals del 2007 i dissenya un Projecte de premsa universitària pensant en la Universitat de Lleida. Universitat en la que s'incorpora en estudis reglats de medicina com estudiant sènior, competint amb un alumnat radicalment jove.

Crea com editor i n'és el director, la revista *LO CAMPUS* que és bimensual i se'n fan dues versions: una en paper premsa mida tabloide, que es ven actualment als quioscos sobretot de les Terres de Lleida i Aran i una versió digital.^[45]

Portada de *LO CAMPUS* número 1 (Abril 2008) i portada del número 31 (Setembre-octubre, 2016).

Crea com editor i n'és el director: *LO CAMPUS DIARI*

un diari digital sobre i per les 21 universitats de parla catalana. (<http://locampusdiari.com>)^[46]

Crea i ara n'és avui el president, l'Associació universitària *AMICS de LO CAMPUS*.^[47]

Actualment totes les associacions creades o animades per Colomines, com també altres estructures, programes, activitats, accions i publicacions, tot s'agrupa sota una mateixa marca *PLATAFORMA CULTURAL LO CAMPUS*.^[48]

2 Referències

- [1] Daniel Diaz, Fermi Rubiralta i Jaume Renyer (2006), *Una història del FNC (1940-1990)*. Pagès Editors, Lleida.
- [2] ARREU – Setmanari d'informació general. "La Família Colomines". Número 16 (1977), Barcelona.
- [3] Joan B. Culla Clarà (1995), "UAB 25 anys : una història gràfica; 1967/1968 - 1993/1994". Universitat Autònoma de Barcelona, Servei de Publicacions.
- [4] Colomines, Joan. *El Compromís de Viure. Apunts de memòria*. Columna Edicions, 1.999. ISBN 9788483008768.
- [5] Fermí Rubiralta i Casas, (2003), *Joan Cornudella i Barberà (1904-1985): biografia política : 50 anys d'independentisme català*. Editorial L'Abadia de Montserrat.
- [6] FNC: *Declaració de principis i d'acció política de Front Nacional de Catalunya*. "El llibre groc". 1974.
- [7] Joan Colomines i Puig (2003), *Crònica de l'antifranquisme a Catalunya. Apunts de memòria*, Angle Editorial, Barcelona.
- [8] Post: *He tornat a veure a La Panera de Lleida l'exposició "Transició democràtica a Lleida"*. Diari Cívic. Dissabte 16 de maig de 2015. <http://diaricivic.blogspot.com>
- [9] Isabel Boi et alt. (2014), *1714 a l'aula*. Editorial Grao, Barcelona.
- [10] FNC: *Informe sobre la situació actual. Front Nacional de Catalunya*. "El llibre blanc". 1974.
- [11] Jordi Creus, La Punxa: *Els fets del Palau, cinquanta anys després*. (19/05/2010)
- [12] Antoni Batista (1991), *La Gran Conspiració: Crònica de L'Assemblea de Catalunya*. Editorial Empúries, Barcelona.
- [13] Agustí Barrera i Puigví, "El Manifest de Montserrat, desembre 1970". llibertat.cat (25/12/2010).
- [14] JR Colomines-Companys, *Recuperant la Memòria històrica*. Diari Cívic <http://diaricivic.blogspot.com.es/2003/09/recuperant-la-memria-histrica.html>.
- [15] Marc Colomines i Nadal (2015), *Conversa amb el meu Pare durant un viatge amb cotxe el passat 27 de Setembre tornant de Vielha a Lleida*. Alca Films. <https://www.youtube.com/watch?v=ahRXKKGI4ww>

- [16] Antonieta Jarne, (1998), "L'oposició al franquisme a Lleida". Pagès Editors, Lleida.
- [17] Àlvar Valls, (2014) *Al cap dels anys. Militància, presó i exili (1970-1998)*. Edicions del 1979, Barcelona.
- [18] *Actes del Congrés constituent del Partit Socialista de Catalunya- Congrés*. Arxiu general del Partit dels Socialistes PSC(PSC-PSOE).
- [19] La Vanguardia (25 gener de 1977). *Barcelona: Joan Ramon Colomines abandona el PSC-C*.
- [20] «Joan Ramon Colomines Companys ingressa a Convergència Democràtica de Catalunya». *La Vanguardia*, 06-03-1977, p. 21.
- [21] Joan Marcet, (1984) *Convergència Democràtica de Catalunya: el partit i el moviment*. Edicions 62, Barcelona.
- [22] "Fa deu anys una espècie de diari digital de dretes..." Dissabte 19 de gener de 2013. Diari Cívic – Dietari personal de JR Colomines-Companys <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2012-12-31T15:00:00-08:00&updated-max=2013-03-05T01:07:00%2B01:00&max-results=50&start=83&by-date=false>
- [23] JR Colomines (1981) "Why to study in England?: An adult experience" Alumni / University of Essex (UK).
- [24] Post al DIARI CÍVIC-Dietari personal de JR Colomines-Companys. Dijous 2 de juny de 2005 <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2004-12-31T15:00:00-08:00&updated-max=2005-07-14T13:46:00%2B02:00&max-results=50&start=90&by-date=false>
- [25] Joan-Ramon Colomines-Companys, (2002) *Methodological Issues in Researching Nations without a State with Parliamentary Democracy: The Case of Catalonia*. València: Association for Contemporary Iberian Studies. ACIS Conference.
- [26] InfoJobs / Freelance. Perfil professional Joan-Ramon Colomines-Companys <https://freelance.infojobs.net/freelance/JoanRamon-ColominesCompanys/4i106vflnq62awp6h5n/7>
- [27] Document de la LSE a Diari Cívic. Dilluns 5 de desembre de 2005 <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2005-01-01T00:00:00%2B01:00&updated-max=2006-01-01T00:00:00%2B01:00&max-results=50>
- [28] Directori: Facultat de Medicina / Universitat de Lleida https://cv.udl.cat/portal/site/directori?_ga=1.155476856.2123428023.1459285885
- [29] DOGC Número 340. Data 29/06/1983. Pàgina 1601. *ORDRE de 21 de juny de 1983, de nomenament del senyor Joan Ramon Colomines i Companys com a Cap del Servei del Gabinet del Conseller de Sanitat i Seguretat Social*.
- [30] A.C «Las acciones de catalanización causan veinticuatro detenciones e incidentes en Barcelona y Girona». *La Vanguardia*, 20-04-1986.
- [31] "Els conversos" de JR Colomines-Companys a Diari Cívic. Dietari. Cita a l'entrada del dia 21 de novembre de 2014. <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2014-01-01T00:00:00%2B01:00&updated-max=2015-01-01T00:00:00%2B01:00&max-results=50>
- [32] BOPA *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* (número 30 –1993).
- [33] FUNDACIÓ JULIÀ REIG: Arxiu polític Òscar Ribas Reig / *Documentació de la 2a etapa com Cap de Govern (1990-1994)*. Sant Julià de Lòria. Principat de Andorra.
- [34] Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, Any 11 / número 73 / pàgina 2626. (1999). Andorra.
- [35] *Memòries dels cursos de 1995 a 1998* del "The English Club-Language School, Labour & Business Formation". Cerdanyola del Vallès (Barcelona).
- [36] "Durant anys he passat de celebracions i de viure de temps polítics passats...". Entrada del dijous 4 d'octubre de 2012. A JR Colomines-Companys Diari Cívic – Dietari. <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2012-01-01T00:00:00%2B01:00&updated-max=2013-01-01T00:00:00%2B01:00&max-results=50>
- [37] "Trobo genial aquell anunci ..." Entrada del dilluns 30 de març de 2009 a JR Colomines-Companys Diari Cívic – Dietari. <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2008-12-31T15:00:00-08:00&updated-max=2009-04-23T09:51:00%2B02:00&max-results=50&start=50&by-date=false>
- [38] "Projecte Aran" i *Eth Diari*. Post del dilluns 25 d'agost 25 de 2003 a JR Colomines-Companys Diari Cívic – Dietari. <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2002-12-31T15:00:00-08:00&updated-max=2003-10-14T00:20:00%2B02:00&max-results=50&start=50&by-date=false>
- [39] "Eth Diari : huelheton diari d'Aran". Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya [http://ccuc.cbuc.cat/search~{ }S24*cat?/dDieta/ddieta/\\$-\\$203%2C-1%2C0%2CE/frameset&FF=ddiaris+vall+daran+catalunya&2%2C2%2C](http://ccuc.cbuc.cat/search~{ }S24*cat?/dDieta/ddieta/$-$203%2C-1%2C0%2CE/frameset&FF=ddiaris+vall+daran+catalunya&2%2C2%2C)
- [40] *Associacion Culturau e Civica Vivència Aranese* / Vielha. <http://vivenciaaranesa.blogspot.com>
- [41] "ASSESSOR-CONSULTOR" Entrada del dijous 12 de febrer de 2004 a JR Colomines-Companys Diari Cívic – Dietari. <http://diaricivic.blogspot.com.es/search?updated-min=2003-12-31T15:00:00-08:00&updated-max=2004-03-14T19:44:00%2B01:00&max-results=50&start=148&by-date=false>
- [42] La Vanguardia 24/10/2002, "Se presenta la plataforma de apoyo a Artur Mas" <http://www.lavanguardia.com/politica/20021024/51262763083/se-presenta-la-plataforma-de-apoyo-a-artur-mas.html>
- [43] ««Diari cívic», el bloc del nou Cap de Comunicació del Conselh Generau d'Aran». *Nació Digital*, 01-03-2006 [Consulta: 26 setembre 2016].

- [44] Butlletí Oficial de la Província de Lleida número 33 - 09/03/2006, *Nomentament de personau*. Pàgina 19 de 60.
- [45] LO CAMPUS número 6 (Abril-Maig 2009), pàgina 2. *Parlant amb l'equip d'edició de LO CAMPUS. El futur: segon any. JR Colomines-Companyys, Editor i Redactor de LO CAMPUS (Redacció de Lleida) i Patricia Salas i Casas Dissenyadora i maquetista de LO CAMPUS (Gessa. Val d'Aran)*. https://issuu.com/locampus/docs/lo_campus_6
- [46] Martí Perellada, *El primer diari digital universitari independent. Entrevista al Director de LO CAMPUS DIARI*. LO CAMPUS número 20. Febrer / Marc 2013. <https://issuu.com/locampus/docs/locampus20>
- [47] Associacions d'estudiants de la UdL <http://www.udl.cat/ca/organs/vicerectors/vest/ae/>
- [48] Notícia a LO CAMPUS DIARI, 25 de setembre de 2016: *Novetats a tot el "Món LO CAMPUS"*. <http://locampusdiari.com/arxius/35728>

3 Enllaços

- DIARI CÍVIC: dietari personal de Joan-Ramon Colomines-Companyys